

Pēc V.Kairiša filmas „Janvāris” noskatīšanās.

2022.gadā uz lielajiem ekrāniem iznāca V.Kairiša spēlfilma „Janvāris”, kas vēsta par skarbo laiku 1991.gada janvārī, kad Latvijas iedzīvotāju sirdis pukstēja vienā ritmā tajās dienās, kad uz barikādēm bija jāaizstāv nupat atgūtā dzimtenes brīvība. Zīmīgi, ka tolaik, 20.gadsimta 90.gadu sākumā, V.Kairišs, šobrīd jau režisors ar vārdu, pirmo reizi paņēma rokās kameru, tāpat kā viņa filmas galvenais varonis jauniešs no Latgales – Jazis. Taču tā noteikti nav režisora autobiogrāfija, bet autobiogrāfiska ir laika izjūta, dzīves detaļas, vides attēlojums. Skats uz jaunības mirkļiem, ne bezkaislīgi vērtējošs, bet pārceļot skatītāju laikā, jaunos ļaudis ar to iepazīstinot, vecākiem gada gājumiem ļaujot nostalgiski vēlreiz izdzīvot kādreizējo sajūtu viņojumu.

Un šo filmu vēstures stundu ietvaros bija iespēja noskatīties arī 9.klases skolēniem Rēzeknes 5.pamatskolā. Par šiem notikumiem jau iepriekš bija runāts stundā, pievērsoties faktiem kā dokumentālam vēstījumam, tādēļ jauniešiem bija iespēja salīdzināt jau zināmo ar režisora filmā piedāvāto redzējumu.

Lūk, skolēnu atsauksmes:

Edgars: Skatoties V.Kairiša filmu, bija iespēja vēl vairāk uzzināt par barikāžu laiku. Mani pārsteidza jauniešu meistarīgā iekušanās lomās. Režisors radīja efektu, ka arī skatītājs ir barikāžu notikumu līdzdalībnieks.. Un vēl mani sajūsmināja jauniešu bezbailība.

Jēkabs: Man patika nesamākslotā aktierspēle. Filmā sižetā labi iederējās ne tikai skats uz vēsturiskajiem notikumiem, bet arī reālās dzīves ainas- nesaprašanās ar vecākiem, jauniešu ikdiena, viņu pārdzīvojumi. Arī leksika.

Diāna: Filmā pamatā jau zināmi notikumi. Bet režisora skatījums uz tiem ļauj būt klātesošam arī tad, ja pats neesi filmā varonis.

Patrīcija: Filma bija interesanta, tā saprotami vēstīja par notikumiem barikāžu laikā.

Evelīna: Filma man patika, visvairāk patika kadri no galvenā varoņa kameras.

Laura: Ir labi, ka pēdējā laikā ir daudz latviešu filmu, kas ļauj labāk izprast vēsturiskos notikumus.

Signe: Filma „Janvāris” mani pārsteidza ar to, ka režisors radīja tādu iespaidu, ka viss notiek tepat, acu priekšā. Radīja īstu realitātes un klātbūtnes sajūtu. Varbūt tas bija tādēļ, ka barikāžu notikumus stāstīja caur galvenā varoņa kameras uzņemtajiem skatiem.

Informāciju sagatavoja Ruta Geidāne